

om at udsende folk først kommer til Danmark i løbet af august-september. Det er jo ikke noget heldigt tidspunkt set i sammenhæng med arbejdsgangen her i Folketinget, og derfor har regeringen valgt at fremsætte dette beslutningsforslag, for at vi kan være rede, når FN's Sikkerhedsråd har truffet sin beslutning. Det betyder så, at regeringen selvfølgelig vil rådføre sig med nævnet og med forsvarsforligspartierne. Det er også et svar til hr. Engell.

Der er jo sat tidsgrænser for denne operation. Vi anslår, at udsendelsen vil vare ca. 7 måneder, og ændringer vil selvfølgelig føre til, at vi nøje rådfører os både med nævn og forsvarsforligspartierne.

Hr. Søvnald spurgte til den civile støtte. Her gives der jo betydelig støtte fra UNHCR, og der gives betydelig støtte fra EU, og herigennem bidrager Danmark aktivt med støtte til den civile indsats i Vestsahara. Jeg synes, at en yderligere drøftelse af, om vi skal give civil støtte, måske kan tages under udvalgsarbejdet; men vi giver altså støtte i kraft af vores store bidrag til FN's organisationer og til EU, så der er altså danske penge, som direkte går til dette.

Til hr. Skaarup vil jeg godt gøre den bemærkning, at jeg nærmest må forstå hr. Skaarup sådan, at det var en principiel afvisning af, at Danmark skulle deltage i fredsbevaring. Dansk Folkeparti er jo i øvrigt heller ikke tilhænger af, at man civilt forsøger at hjælpe befolkningen i fattige dele af verden, og hvor der er sociale og økonomiske problemer. Med andre ord ønsker Dansk Folkeparti på ingen måde, at Danmark skal yde bidrag til at forhindre flygtningestrømmen.

De overordnede målsætninger for vores ulandsbistand, for vores deltagelse i fredsbevaring, for vores deltagelse i arbejdet med at løse konflikter i andre dele af verden er jo at undgå flygtningestrømme og sociale og økonomiske problemer; men jeg kan kun konstatere, at det altså er en filosofi, som er helt fremmed for Dansk Folkeparti.

Det er så i øvrigt ikke korrekt, når hr. Peter Skaarup konstaterer, at der er sket et skred med hensyn til Danmarks deltagelse i fredsbevarende aktioner. Der er en meget lang tradition for, at vi i Danmark deltager i fredsbevaring. Det gjorde vi i Cypern, og det gjorde vi i Congo tilbage i 1960'erne.

Danmark er et af de lande i verden, som gennem årtier har den største erfaring med deltagelse i fredsbevarende aktioner. Og det er fak-

tisk noget, som de politiske partier her i Folketinget bredt har været enige om, at Danmark skulle gøre – i øvrigt sammen med ligesindede nationer: de nordiske lande, Irland og Canada for at nævne nogle af de lande, der har ligget mest på linje med Danmark i denne sag. Vi har en lang tradition for deltagelse i fredsbevarende arbejde, og det er også en af grundene til, at danskerne er gode til at deltage i disse opgaver. Vi er efterspurgt. Danske soldater og politifolk og andre har oparbejdet betydeligt kendskab til, hvorledes man løser fredsbevarende opgaver. Godt for det.

Hr. Keld Albrechtsen spørger, om man ikke i stedet for kunne have forestillet sig en politistyrke. Det er altså ikke det, der er bedt om. De særlige opgaver, som skal løses af MINURSO, løses efter mit skøn bedst ved regulære militære styrker, således som også FN har bedt om det.

Jeg vil godt også over for hr. Behnke understrege, at vi selvfølgelig forventer, at FN betaler for de tjenester, vi her yder. Vi har da haft problemer, ikke mindst i forhold til Cypern, men der er lavet aftaler med FN, og FN betaler også tilbage på den gæld, der er oparbejdet i forhold til de store udgifter, som Danmark over årene oparbejdede på Cypern.

Endnu en gang: Jeg kan konstatere en meget bred tilslutning til dette forslag. Jeg mener her, at Danmark yder et godt bidrag til at få løst en virkelig vanskelig konflikt i Europas nærområde.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Udenrigsministeren brugte over for kritikerne af det her forslag den vending, at svenskerne også ville tilstille materiel til aktionen. Det er muligt, at jeg ikke kan læse indenad, men jeg kan i hvert fald ikke i det forslag, der er fremsat, finde det nævnt nogen steder, at svenskerne bidrager med noget i forbindelse med Vestsaharaaktionen, men det er da muligt, at de gør det. Så synes jeg bare, at det skulle have været nævnt i selve forslaget, så vi havde et ordentligt grundlag at træffe beslutningen på.

Med hensyn til det skred, som Dansk Folkeparti var inde på, at der er sket i dansk udenrigs- og forsvarspolitik, vil vi fastholde, at der med den borgerlige regering i 1982 altså kom en ny international mulighed for Danmark, og at man anvendte den mulighed til at være meget aktiv på arenaen. Og det var jo også med fredsbevarende aktioner, hvor man måske tidli-